

34e jaargang

Kerstmis 2011

Pandipieri Vriendenbrief

Kisumu Urban Apostolate Programmes

Inhoud:

<i>Vers Van Een Schaaap Dat Er Bij Was</i>	<i>.</i>	<i>2</i>
<i>Kerstmis 2011, Hans schrijft ons:</i>	<i>.</i>	<i>3</i>
<i>Noodhulp aan Pandipieri: stand van zaken</i>	<i>.</i>	<i>4</i>
<i>Mijn OMA-project</i>	<i>.</i>	<i>5</i>
<i>Verbondenheid: samen luisteren naar...</i>	<i>.</i>	<i>6</i>
<i>Even bijpraten met Bergeijk...</i>	<i>.</i>	<i>7</i>
<i>Bethlehem</i>	<i>.</i>	<i>9</i>
<i>Colofon</i>	<i>.</i>	<i>9</i>

Vers Van Een Schaaap Dat Er Bij Was...

(Red.: Dit gedicht is 44 jaar geleden, Kerstmis 1967, óók al door Hans gepubliceerd!)

Ik had het heus wel aan zien komen,
zo gauw we buiten moesten blijven.
Zo'n zootje schapen op de heide,
dat vraagt om wolven of om stropers.
D'r gaat niets boven eigen kooi,
Voor ram en lam en ooi !

Het werd een bende -was 't een wonder?-
met in de lucht zelfs licht en herrie.
Wij moesten rennen van de herders,
ik riep: Godgod wat een gedonder.
Laat mij toch dromen van het hooi,
van ram en lam en ooi !

Maar nee, een grotje met wat sukkels,
dat was 't waar onze herdersknappen,
met open mond naar moesten gapen.
Mens, mens wat een vergeefse drukte.
Voor mij is 't leven zó wel mooi,
bij ram en lam en ooi !

Hans Burgman

Kerstmis 2011, Hans schrijft ons:

Beste Vrienden,

Sinds half oktober ben ik weer op mijn plaats terug. Eventjes overschakelen, en dan is het net of je nooit weggeweest bent. Diverse mensen stonden al snel op de stoep om te vragen waarom ik niks voor hen meegebracht had. Of voor iets anders.

De eerste zondag was het al raak. Vóór zevenen begon mijn deurbel te rinkelen. Daar stond een jonge vrouw met het verhaal van Helida. Helida is een van de grote gezondheidswerkers van Jacinta en het oude Pandipieri, al meer dan 25 jaar lang. De kern van ons werk, de band met de gemeenschappen is haar heilig. Ze is nu 62 jaar, en niet erg gezond meer: ze lijdt aan hoge bloeddruk en suikerziekte. Onlangs waren haar voeten plotseling erg opgezwollen. Op deze zondagmorgen kwam haar dochter mij vertellen, dat haar nieren niet meer werkten, en dat ze doodziek in het ziekenhuis lag. Het enige dat ze nog voor haar konden doen was regelmatige dialyse. Maar dat zou ontzettend veel geld gaan kosten, een eindeloos verhaal zonder uitzicht op genezing. Dochter Lucy kwam nu vragen hoe ze aan geld konden komen. Ze speelde met de gedachte om een stuk van hun erfgrond te verkopen, een motor-riksja aan te schaffen, en daarmee 1000 shilling (zeg maar 8 Euro) per dag te verdienen. De stad barst van die dingen, en als het zo makkelijk was om daar geld mee te verdienen zou iedereen het wel doen. Ik beloofde haar Helida in het "Russische" ziekenhuis te komen opzoeken.

Ik vond haar omringd door mensen uit haar buurt; één persoon sliep er zelfs 's nachts naast haar op de grond. Zij, die voor duizenden zieken gezorgd had, werd nu niet alleen gelaten. Ze herkende me wel en kon de laatste sacramenten ontvangen. Ik laat altijd alle aanwezigen

meedoen met de Handoplegging, en bij het Onze Vader sloten alle handen zich aaneen met Helida in het midden. Later vroeg ik aan de dokter hoeveel het ging kosten. Nou, 6.500 shilling per keer; en het zou drie keer per week moeten gebeuren. Dus ongeveer 20.000 shilling (160 Euro) per week; een dure onderwijzer verdient dat in een maand. Dat kun je alleen maar betalen als je daar speciaal voor verzekerd bent; Helida heeft enkel een verzekering voor ziekenhuis en eenvoudige operaties.

Buiten sprak ik met de betrokkenen. Ze haalden in hun fantasie alles uit de kast. Ze kenden iemand die best helemaal weer beter geworden was van dialyse. Ze kenden een ziekenhuis waar het veel goedkoper was. De dokter in een vorig ziekenhuis zou haar ziek gemaakt hebben met verkeerde pillen. De familie zamelt geld in in blinde hoop; in de parochie is een speciale collecte georganiseerd. Ikzelf zoek haar sindsdien geregeld op; ze is helemaal opgeleefd van de dialyses. Zou het toch kunnen dat haar nieren weer gaan werken? Hopeloos dilemma.

Gelukkig hebben een aantal van jullie het OMA-project goed bedacht. We hebben een

enthousiaste vergadering gehad met de vier doktoren die ons helpen. Dat zijn de schaarse doktoren - een van hen is zelfs chirurg - die bereid zijn om onze patiënten te behandelen voor de vergoeding van de verzekering; andere ziekenhuizen eisen forse bijbetaling. Deze doktoren hopen dat onze cliënten nu zullen leren om sneller naar de dokter te gaan, wetend dat de verzekering betaalt. Daarom is ook de overheid ons gunstig gezind: daar worden we zelfs een "pilot-project" genoemd.

De andere projecten van Pandipieri/KUAP gaan rustig verder. De accountants hebben de jaarverslagen praktisch klaar; onze financiële man doet uitstekend werk, Zuster Bernadette houdt contact met donoren en staat als een rots in de branding. Op 3 december houden we weer een grote geldinzameling ter plaatse, een Harambee.

We maken ons grote zorgen om de economische toestand van Kenia. De prijzen vliegen met de dag omhoog, zijn soms zelfs plotseling verdubbeld. Mensen die staken eisen 40 % loonsverhoging; de doktoren eisen 400 %. We zijn natuurlijk ook nog in oorlog: in Somalië. Maar een oorlog-op-niveau is een luxe die alleen voor rijke naties weggelegd is.

Vorige maand ben ik met iets nieuws begonnen: een frequent leuk email-briefje aan al mijn vrienden, waarschijnlijk eens in de veertien dagen. Drie zijn er al de deur uit. De verzending wordt verzorgd door Frits Walraven uit Amersfoort. Ik geloof dat we meer dan 200 email-adressen op de lijst hebben staan. Mocht iemand die brief ("Kisumu Kroniek") nog niet ontvangen maar hem wel graag krijgen, laat me dat dan even weten.

We zijn inmiddels een paar dagen verder, en Helida is weer thuis: ze ligt op een bank. De volgende dialyse is over een paar dagen. Ik heb haar twee dialyses cadeau gedaan.

Heel veel goede Kerstwensen, en een Gezegend Nieuw Jaar,

Hans.

Noodhulp aan Pandipieri: stand van zaken

Hierbij een verslag van wat zich sinds de vorige brief heeft afgespeeld:

1. Uit het noodfonds is in oktober een bedrag van € 7.000 overgemaakt voor de accountantscontrole over het jaar 2010 en een bedrag voor een terugbetaling van een lening die KUAP destijds gekregen had.

2. Er resteert nu nog zo'n € 10.000 in het noodfonds. Hiervoor was een aanvraag gedaan, om een deel van de schulden van de Spaar- en Kredietbank, die door het Gezondheidsprogramma waren voorgesloten, af te lossen. Echter, ons bestuur wacht nog op antwoord op enkele vragen, die we over de spaarbank gesteld hebben en waarop het bestuur van KUAP nog zal reageren.

3. Het bestuur van KUAP heeft ons bestuur het concept van hun nieuwe statuten ter becommentariëring voorgelegd. Eind oktober hebben we hen onze opmerkingen toegestuurd. Over het algemeen waren we erg tevreden met de nieuwe statuten; we hebben slechts verduidelijkingen aanbevolen aangaande de wens tot behoud van de adviesraad, de inbreng van vertegenwoordigers uit de gemeenschap en het belang van de spirituele bezieling in de visie en missie.

De projectaanvragen, die KUAP voor het Straatkinderenprogramma en het Meisjesprogramma had gedaan en die in de zomerbrief al gememoreerd waren, zijn goedgekeurd. Door de hulp van de vrienden in Kerzell is voor het jaar 2011 voor de Straatkinderen € 20.000 overgemaakt en door de vrienden uit Bergeijk voor het Meisjesprogramma € 5.000. Dit geld is in september naar Kenia overgeboekt.

De vragen van onze kant, die naar aanleiding van de aanvragen vanuit Kisumu gesteld waren, zijn door KUAP naar tevredenheid beantwoord. Er is aan de vrienden kwartaalrapportage toegezegd, zowel inhoudelijk als financieel.

Ons/uw noodhulpprogramma heeft gewerkt!!! De werkzaamheden in Kisumu zijn ondanks alle financiële beperkingen goed voortgezet, weliswaar op kleinere schaal. Dat was mogelijk dankzij de inzet van de personeelsleden, die geduldig en toegewijd hun werk doen, maar ook dankzij het bestuur van KUAP en vooral dankzij Sr. Bernadette. Aan hen allen komt veel dank toe voor de wijze, waarop ze met veel extra inzet Pandipieri in deze moeilijke periode geleid hebben.

Frank Boomers, penningmeester.

Mijn OMA-project

(Bericht van Julie Awino Juma, uit Kisumu)

Het 'Wakonyu (OMA) Orphans Supports Project' helpt families die (aids-)wezen hebben geadopteerd, door deze families een ziekenhuisverzekering te geven.

Ons project heeft 302 families geregistreerd, met in totaal 1510 kinderen, waarvan 600 geadopteerde (aids-)weeskinderen.

Momenteel hebben wij 4 volle ordners met daarin alle gegevens plus foto's van de adoptieouders en de kinderen.

Daarnaast hebben wij 126 mappen, waarin de overlijdensaktes van de biologische ouders en de geboortecertificaten van de kinderen worden bewaard.

Ook bewaren wij in ons systeem 120 ziekenhuispassen, die aan de ouders, op vertoon van hun Wakonyu pasje, worden meegegeven als iemand in het gezin ziek wordt. Bij ontslag uit het ziekenhuis wordt dit pasje teruggebracht naar ons kantoor.

Tot dusver hebben we 5 goed bekend staande ziekenhuizen bereid gevonden, onze

patiënten te behandelen. Dit zijn: Hospitaal St. Monica, Hospitaal St. Consolata, St. Georges Jaralam Moeder/Kind ziekenhuis en het Dunga ziekenhuis.

In het hospitaal checken we hoe het gaat met de patiënt en na thuiskomst bezoeken we de patiënt nog enkele keren.

Onze organisatie wordt gerund door 3 bestuursleden uit de St. Joseph parochie en 2 jonge vrijwilligers, die het kantoor in Pandipieri bemannen en elke dag aanwezig zijn.

Ikzelf ben één van die vrijwilligers. Naast het bureauwerk bezoek ik op maandag, woensdag en vrijdag de ziekenhuispatiënten en op dinsdag, donderdag en zaterdag de thuispatiënten. Afhankelijk van het aantal patiënten probeer ik iedere patiënt minimaal één uur tijd te geven.

Zonder uw financiële hulp was dit belangrijke werk niet mogelijk geweest. Mede namens "mijn" OMA's wil ik u daarvoor hartelijk bedanken!

Julie Awino Juma, OMA-project.

(Zojuist verscheen het volgende ontroerende bericht van Julie op haar Facebook-prikbord : "Mijn patiënt is geweldig vooruit gegaan....Dank U wel God, voor dit OMA-project!!!!")

Red.: Zoals bekend bedragen de kosten van zo'n verzekering 50,- euro per jaar per OMA-gezin van max. 8 personen.

Bijdragen: ING-bank, rekeningnummer 1066957,

of ABN-AMRO, rekeningnummer 40.02.36311,

t.n.v. Missieprocuur Mill Hill, Oosterbeek,

s.v.p. vermelden: H. Burgman, C 1560 .

Verbondenheid: Samen luisteren naar inspirerende woorden

Op een zonnige zaterdag in augustus vond de 10e Vriendendag plaats in het St. Jozefhuis van Mill Hill in Oosterbeek. Door een misrekening, waardoor men dacht dat we nog maar in het 9e jaar zaten, zal dit jubileum pas volgend jaar in zijn volle glorie gevierd worden. Natuurlijk neemt dit niet weg, dat er op 27 augustus j.l. voor de aanwezigen een mooie dag was opgezet.

Om half 11 verzamelden de mensen zich in de kapel, waar Hans Burgman en Thijs Caspers voor ons een inspirerende mis hadden voorbereid. Hans maakte de taakverdeling bekend, waarin hij Thijs aankondigde als 'de man van de verkondiging' en Hans had zichzelf de taak van MC toegekend, 'de man die alle dingen aan elkaar praat' en zo geschiedde...

De eucharistieviering stond dit jaar in het teken van verbondenheid en verantwoordelijkheid. En om de mis dan ook warm te beginnen zetten Jaap, Martine en Jouke het lied 'haya haya' in, dit betekent 'kom laten we naar de kerk gaan'. Het naar de kerk gaan zou vandaag in het teken staan van het luisteren en het beleven van de woorden die Hans en Thijs zorgvuldig voor ons hadden uitgekozen.

Hans begon met de mooie woorden: 'De handen staan voor het doen, het hoofd staat voor de kennis en het bewustzijn en het hart staat voor het willen beminnen, het streven en het gevoel.' Dit zijn de drie fundamenteën van ons lichaam en ons leven. Zowel de kennis, het gevoel en het doen zijn van groot belang, wanneer het gaat om verantwoordelijkheid nemen en om je

verbonden te voelen.

Thijs gaat met zijn Preek verder in deze lijn. Hij benadrukt het harmonieuze gevoel dat voorkomt uit de begrippen verbondenheid en verantwoordelijkheid, maar laat ook zien dat deze woorden ook een negatieve uitwerking kunnen hebben, wanneer men zich verschuilt achter een vertrouwde vorm van harmonie, terwijl deze wellicht niet oprecht is. Dan zullen er mensen moeten zijn die wederom de verantwoordelijkheid moeten

nemen om de werkelijke harmonie te herstellen, zodat mensen zich oprecht verbonden kunnen voelen met elkaar! Thijs onderbouwt zijn betoog met de evangelielezing over Jezus en de tempel, waarin de harmonieuze conflictvermijdende aanpak wordt gekenschetst. Uiteindelijk belandt de preek bij de administratieve crisis van Pandipieri. Waarin het ook belangrijk is om verschillig te zijn en verantwoordelijkheid te nemen, dit is nodig om de verbondenheid terug te vinden om samen in vertrouwen de toekomst tegemoet te treden.

Hans sluit de viering af met Joodse gebeden en het inwijden van alle aanwezigen met een wijwaterkwast en een emmer water. Waardoor iedereen niet te zuinig een persoonlijke douche van Hans krijgt. De communie wordt uitgedeeld en dan is het tijd voor de lunch!

Tijdens de lunch schuiven de mensen gezellig bij elkaar aan en door het mooie weer zijn er ook veel mensen lekker buiten op de binnenplaats gaan zitten. Silvester is vandaag de man van de foto's en legt al deze gezelligheid vast met zijn camera.

Na de lekkere lunch met broodjes en soep wordt het weer tijd voor serieuze zaken. Er wordt gesproken over de financiële crisis binnen Pandipieri en de aanstelling van nieuwe mensen binnen het systeem. De aanwezigen hebben vragen aan Hans; ze willen weten hoe het nu verder moet. Ze willen het vertrouwen hebben dat het systeem van Pandipieri weer goed gaat werken. Hans legt uit hoe de zaken ervoor staan.

Dan is het nog tijd voor Hans zijn eindverhaal, dat wederom teruggrijpt op het thema van deze dag, verbondenheid en verantwoordelijkheid. Hans weet ons altijd te inspireren met mooie verhalen over zijn verblijf in Afrika en deelt zijn vergaarde wijsheden graag met ons!

Ondanks dat het dit jaar wat rustiger was dan in voorgaande jaren, hebben de aanwezigen mogen genieten van elkaars gezelschap en de prachtige woorden van Hans en Thijs! Nu kunnen we uitkijken naar volgend jaar, dan wordt alsnog het jubileum gevierd!

Namens de werkgroep Vriendendag,

Jessica Wevers.

Even bijpraten met Bergeijk...

Het was op 4 september dat wij de Afrikadag organiseerden. Omdat dit jaarlijks terugkerende spektakel steeds meer op een oergezellig Afrikaans-Bergeijks dorpsfeest gaat lijken, kunnen we

gerust zeggen dat we samen een geslaagde Afrikadag vierden. De grotere ruimte die het vernieuwde marktplein ons te bieden heeft, gaf kans aan diverse andere werkers voor goede Afrikaanse doelen om zich in een kraam te presenteren. Het gaf extra bedrijvigheid en kleur, vooral omdat alle deelnemers hun uiterste best deden, om een bijdrage te leveren aan de algemene vrolijkheid en natuurlijk om hun eigen Afrika-projecten onder de aandacht te brengen. Het weer werkte mee en de belangstelling was geweldig.

Dat begon al bij de eucharistieviering in een volle kerk, met voor het eerst onze nieuwe pastoor als voorganger. Hans hield de preek, waarin hij zingend enkele regels uit het Onze Vader in de Keniaanse Luo-taal ten gehore bracht. Het Afrika Engakoor, dat de viering muzikaal opluisterde, liet zich hierdoor inspireren en heeft na de viering tekst en melodie in de sacristie opgenomen. Zij willen het Luo-Onze Vader toevoegen aan hun repertoire en wie weet horen we volgend jaar het resultaat!

Wethouder Anja Tils verrichtte na de mis de officiële opening van de Afrikadag op de markt. Zij maakte ook van de gelegenheid gebruik om zr. Martinia te feliciteren met haar 60 jarig jubileum als religieuze van de congregatie Zusters van Liefde in Schijndel. Naast haar inzet voor de Bergeijkse gemeenschap werd ook haar ijver voor Kisumu geprezen. Er klonk een welverdiend daverend applaus over de markt.

Daarna verspreidde iedereen zich om de kramen te bezoeken, iets leuks te kopen te doen of te bekijken, te eten te drinken, vooral heel veel te 'buurten' en tussendoor te luisteren naar de zoetgevooisde stemmen van diverse koren in de kiosk. Kortom, het was genieten geblazen en de vele lachende

gezichten droegen heel aardig bij aan de Afrikaanse sfeer.

Dankzij de medewerking van vele vrijwilligers en sponsors was het ons mogelijk deze Afrikadag te organiseren en ook nog wat geld over te houden om naar Kisumu te sturen. We kunnen elk jaar weer rekenen op de gulheid van supermarkten, bakkerijen en horecabedrijven. Sponsors en iedereen die zich op een of andere wijze heeft ingezet om de Afrikadag 2011 tot een succes te maken, hebben we heel hartelijk bedankt. Hopelijk kunnen we in 2012 weer op hun medewerking rekenen.

Het jubileum van zr. Martinia is uitbundig gevierd. In Afrikaanse outfit brachten we als werkgroep het Jambo-lied ten gehore. Tussendoor lazen we een tekst in versvorm, die haar een beetje plaagde, maar vooral in het zonnetje zette. Een prachtige aquarel, die Hans had meegebracht van de Art-school in Kisumu, was ons cadeau aan haar.

Op dit moment zijn we weer bezig met onze deelname aan de Bergeijkse kerstmarkt op 18 december. Ook basisschool St. Jozef heeft onze medewerking gevraagd voor hun kerstmarkt, die een Afrikaanse sfeer moet krijgen. De opbrengst komt ten goede aan de projecten in Kisumu. Anne, Nienke en ik gaan de verschillende groepen tevoren bezoeken om de kinderen te vertellen over het kerstfeest in Kisumu. We zullen aandacht besteden aan de verschillen en overeenkomsten tussen hier en daar. Het resultaat hopen we in een volgende Vriendenbrief te vertellen.

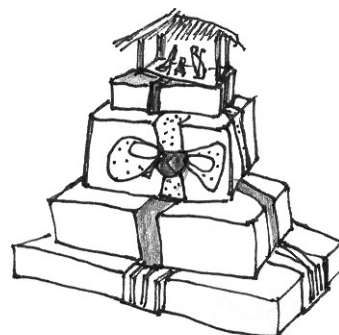
We wensen al onze Kisumu-vrienden een zalig kerstfeest en alle goeds voor 2012 toe.

Marijke Schoenmakers, Werkgroep Bergeijk-Kisumu.

Bethlehem

Begin november was ik in Bethlehem, waar ik naar de plaats geweest ben, waarvan men zegt dat Jezus daar geboren is. Door beroemde archeologen wordt eraan getwijfeld of dit wel klopt. De een zegt van wel, de ander weer van niet. Om Kerstmis te vieren is dat eigenlijk niet belangrijk. Wel is het zo, dat er van de tijd van Jezus niets meer te merken is. Bethlehem is in 2000 jaar geworden tot een toeristische trekpleister, met veel glitter en souvenirshops.

Ondanks dat geeft het toch een bijzonder gevoel om daar geweest te zijn. De huidige gang van zaken mag voor ons geen verschil maken hoe wij ons kerstfeest vieren.

Allemaal fijne Kerst gewenst en ook alvast een goed jaar 2012.

Alida Mulder, secretaris.

Colofon

Eindredactie: Eugène Burgman

Redactie en overige medewerkers: Hans Burgman, Frank Boomers, Julie Awino Juma, Alida Mulder, Marijke Schoenmakers, Johan Smorenburg, Jessica Wevers.

Engelse vertaling: Hans Burgman, **Duitse vertaling:** Barbara Reith.

Redactie-adres: Eugène Burgman, van Egmondlaan 7, 5583 VA Waalre, tel.: 040-2213102;

e-mail: eburgman@kpnplanet.nl

Secretariaat (opgave adreswijzigingen en nieuwe Vrienden): Alida Mulder, Lijsterbeslaan 11, 1702 LW Heerhugowaard, tel.: 072-5741025; e-mail: alida.mulder@quicknet.nl

Onze website: www.pandipierivrienden.nl, **Kisumu-website:** www.pandipieri.org

Adres Hans Burgman:

Mill Hill House, P.O. Box 2011, 40100 Kisumu, Kenia.

tel.: 00254.723.344.553(Kenia); e-mail: hburgman@millhilllear.com

Bijdragen: ING-bank, rekeningnummer 1066957, of ABN-AMRO, rekeningnummer 40.02.36311

t.n.v. Missieprocur Mill Hill, Oosterbeek.

s.v.p. vermelden: H. Burgman, plus de projectcode (bv. H. Burgman, KUAP 01).

Je kunt kiezen uit de volgende projectcodes:

KUAP 01 (=Algemeen, projectkeuze door 't KUAP-bestuur),

KUAP 02 (=Kunstacademie),

KUAP 11 (=Huishoudschool),

KUAP 16 (=Pandigraphics),

KUAP 34 (=Straatkinderen),

KUAP 39 (=Informele School),

KUAP 99 (=Noodhulpfonds),

C 1108 (= Borduur Atelier),

C 1560 (=OMA-project),

W 148 (=Hans Burgman).

Als je een code niet weet, informeer dan bij Hans Burgman, of bij penningmeester Frank Boomers.